



## **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**

**Agencia Națională de**

**Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor**

**Publice a județului Z**



Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b

Z

Tel : 0259 433 050

Fax : 0259 433 055

**DECIZIA Nr. .... din .....2011**  
privind soluționarea contestației formulate de  
**SC "X" SRL din Z**  
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z  
**sub nr. Z**

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emise în baza Procesului verbal de control nr. Z privind plata la bugetul de stat a datoriei vamale în sumă totală de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxe vamale;
- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - comision vamal;
- Z lei - majorări de întârziere aferente;
- Z lei - dobânzi compensatorii.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z sub nr. Z întocmindu-se dosarul și referatul cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de

controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z emise de organele de control vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- susține că datoria vamală în sumă de Z lei și majorările de întârziere și dobânzile aferente în sumă totală de Z lei au fost stabilite fără să se țină seama de împrejurările care au dus la crearea acestei situații de către Biroul vamal S CFR care nu a răspuns cererii formulate de societate, iar utilajele au fost returnate pînă la .....2008 încadrându-se în termenul de 2 ani de la plasarea bunurilor în admitere temporară, în martie și aprilie 2006, pentru aprobarea tacită și totodată își rezervă dreptul de a acționa în instanță pentru a dovedi autenticitatea cererii;

- consideră că organele vamale se contrazic când afirmă că deși în rubricile 6 și 34 din declarațiile vamale de import este înscrisă țara de origine Germania nu înseamnă că mărfurile au statut comunitar, pe urmă spunând că la introducerea de bunuri în țară se înscrie clar țara de origine atunci când se cunoaște, de altfel legal la rubrica 11 este țara de tranzacție U și la rubrica 16 țara de origine G, aceste declarații vamale fiind ștampilate și verificate de către organele vamale la data efectuării operațiunilor.

II. Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și Procesul verbal de control nr. Z, organele de control vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z au stabilit că:

SC "X" SRL din Z a introdus în țară unelte de măsură și dispozitive pentru montaj în regim suspensiv de admitere temporară conform declarațiilor vamale nr. Z, nr. Z și nr. Z, cu precizarea că, la reanalizarea situației de fapt a societății dispusă prin Decizia nr. Z, organele vamale au considerat uneltele de măsură și dispozitivele pentru montaj bunuri necomunitare pentru care nu sunt îndeplinite condițiile cuprinse în Tratatul de aderare al României la UE privind măsurile speciale de derulare și încheiere a operațiunilor suspensive rămase deschise după data de 01.01.2007.

Prin urmare, pentru aceste bunuri au procedat încă o dată la încheierea din oficiu a operațiunilor suspensive de admitere temporară stabilind că SC „X” SRL din Z datorează la bugetul de stat taxe vamale în sumă de Z lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și comision vamal în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și a comisionului vamal organele vamale au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada .....2006 – .....2010 și dobânzi compensatorii în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele vamale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z, nr. Z, ap. Z, județul Z, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

Contestația se analizează și se soluționează având în vedere motivele de fapt și de drept invocate de contestatoare și dovezile aduse de aceasta, la sesizarea făcută cu privire la respectarea legislației în materie pentru aspectele și punctele referitoare la operațiunile suspensive de admitere temporară din 2006 efectuate de SC "X" SRL din Procesul verbal de control nr. Z și Deciziile pentru regularizarea situației nr.Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.

În drept, sunt prevederile art. 206(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază, [...]."

**Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe asupra datoriei vamale în sumă totală de Z lei pentru SC "X" SRL din Z privind încheierea din oficiu de către organele vamale a operațiunilor suspensive prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z, în condițiile în care operațiunile de admitere temporară deschise înainte de aderarea la UE au fost finalizate de către societate în cadrul termenului de 2 ani prevăzut pentru aprobarea tacită, prin restituirea bunurilor (scule și utilaje) către firma din Ungaria de la care au fost aduse.**

De subliniat este faptul că, deși organele vamale au avut obligația de a analiza și reanaliza situația de fapt și de drept a uneltelor și dispozitivelor pentru montaj ce au făcut obiectul declarațiilor vamale nr. Z, nr. Z și nr. Z potrivit reglementărilor legale în materie și a Deciziilor nr. Z ale Direcției Generale a Finanțelor Publice Z, organele vamale în mod repetat nu au ținut seama că în situația de față operațiunile suspensive de admitere temporară începute înainte de data aderării la UE, cu exonerarea totală de drepturi de import, indiferent de originea mărfurilor nu sunt importuri definitive pentru a se proceda la încheierea din oficiu a acestora, și nici în situația nefinalizării operațiunilor în cauză în cadrul termenului legal întrucât SC "X" SRL a restituit aceste bunuri încheind regimurile suspensive până în 15 ianuarie 2008.

Astfel, și de această dată prin Procesul verbal de control nr. Z și Deciziile pentru regularizarea situației nr.Z organele vamale au stabilit că

uneltele de măsură și dispozitivele pentru montaj din declarațiile vamale nr. Z, nr. Z și nr. Z sunt necomunitare și că SC "X" SRL are de plată taxe vamale în sumă de Z lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, comision vamal în sumă de Z lei și majorări de întârziere și dobânzi compensatorii în sumă de Z lei, consemnând că bunurile au fost plasate în regim de admitere temporară, mărfuri necomunitare deschise înainte de data aderării României la UE.

Față de această situație, contestatoarea SC "X" SRL susține că a respectat termenul de 2 ani reglementat pentru aprobarea tacită, până în Z 2008 toate bunurile fiind returnate firmei H din Ungaria, cu mențiunea că prin cererea înregistrată la Biroul vamal S CFR sub nr. Z, anexată la dosar, a solicitat aprobarea prelungirii autorizației de admitere temporară până la Z și pentru că autoritatea vamală nu a răspuns la cerere până la sfârșitul anului 2006, a considerat că aceasta cerere a fost aprobată tacit, precum și că dispozitivele sunt bunuri comunitare din Germania după cum rezultă și din declarațiile vamale în cauză, iar organele vamale se contrazic când afirmă că deși în rubricile 6 și 34 din declarațiile vamale de import este înscrisă țara de origine Germania nu înseamnă că mărfurile au statut comunitar.

În drept, sunt aplicabile și prevederile art. 91- 95 și art. 119 – 122 din Legea nr. 141/ 1997 privind Codul vamal al României, unde se arată că:

“Art. 91. - Regimurile vamale suspensive sunt operațiuni cu titlu temporar, care au drept efect suspendarea plății taxelor vamale.

Art. 92. - (1) Regimul vamal suspensiv se solicită în scris de către titularul operațiunii comerciale. Autoritatea vamală aprobă cererea numai în cazul în care poate asigura supravegherea și controlul regimului vamal suspensiv. Cheltuielile suplimentare ocazionate de acordarea regimului vamal suspensiv vor fi suportate de titularul operațiunii.

(2) Prin aprobarea emisă se fixează termenul pentru încheierea regimului vamal suspensiv.

(3) Prelungirea termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv se face la cererea expresă și justificată a titularului operațiunii, cu aprobarea autorității vamale.

Art. 93. - Titularul aprobării este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat.

Art. 94. - Autoritatea vamală cere constituirea unei garanții care să asigure încasarea drepturilor de import ce ar putea fi datorate.

**Art. 95. - (1) Regimul vamal suspensiv aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal.**

(2) Autoritatea vamala poate dispune, din oficiu, incheierea regimului vamal suspensiv atunci cand titularul nu finalizeaza operatiunile acestui regim in termenul aprobat.

(3) Dispozitiile alin. (1) si (2) se aplica si in cazul produselor compensatoare sau transformate, obtinute in cadrul regimurilor de perfectionare activa sau pasiva si de transformare sub control vamal.

[...]

**Art. 119. - Regimul de admitere temporara permite utilizarea pe teritoriul Romaniei, cu exonerare totala sau partiala de drepturi de import si fara aplicarea masurilor de politica comerciala, a marfurilor straine destinate a fi reexportate in aceeasi stare, cu exceptia uzurii lor normale.**

**Art. 120. - (1) Autoritatea vamala fixeaza un termen in cadrul caruia marfurile trebuie sa fie reexportate sau sa primeasca o noua destinatie vamala. Termenul aprobat trebuie sa permita ca scopul utilizarii sa poata fi realizat.**

**(2) Autoritatea vamala, cu acordul titularului regimului de admitere temporara, poate scurta sau, in cazuri exceptionale, temeinic justificate, poate prelungi termenul initial.**

[...]

Art. 122. - (1) In cazul in care marfurile aflate in regim de admitere temporara cu exonerare totala de drepturi de import sunt importate, elementele de taxare sunt cele in vigoare la data inregistrarii declaratiei vamale de import.

(2) Pentru marfurile plasate in regim de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import si care, ulterior, se importa, cuantumului consta in diferenta dintre sumele incasate potrivit art. 121 si sumele calculate potrivit alin. (1).”,  
menținute prin art. 108, 158 și 160 din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al Romaniei, începând cu iunie 2006:

“Art. 108. - (1) Utilizarea unui regim vamal economic este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală.

(2) Autorizația se acordă persoanelor care asigură toate condițiile necesare pentru efectuarea corectă a operațiunilor și când autoritatea vamală poate asigura supravegherea și controlul regimului fără a mai trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de necesitățile economice respective.

(3) Condițiile în care este utilizat regimul respectiv sunt stabilite în autorizație.

(4) Titularul autorizației este obligat să informeze autoritatea vamală asupra tuturor elementelor survenite după acordarea autorizației care pot influența menținerea acesteia sau condițiile de utilizare a acesteia.

[...]

Art. 158. - Autorizația de admitere temporară se acordă la cererea persoanei care utilizează mărfurile sau care se ocupă ca acestea să fie utilizate.

[...]

Art. 160. - (1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care mărfurile de import trebuie să fie reexportate sau să li se dea o altă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să fie suficient pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.

**(2) Termenul maxim în care mărfurile pot rămâne în regim de admitere temporară este de 24 luni.** Autoritatea vamală poate stabili reducerea termenului, cu acordul persoanei în cauză.

(3) Autoritatea vamală poate, numai în împrejurări excepționale, la cererea persoanei în cauză și în limite raționale, să prelungească termenul prevăzut la alin. (2) pentru a permite utilizarea autorizată.”

Regimurile vamale suspensive de admitere temporară permit utilizarea în România a unor bunuri străine, fără plata drepturilor de import, acestea fiind destinate să fie reexportate, respectiv restituite în aceeași stare sau să li se dea o altă destinație vamală, în cadrul unui termen aprobat, prin urmare reiese că prin Procesul verbal de control nr. Z organele vamale în mod eronat consideră că “mărfurile cuprinse în declarațiile vamale menționate mai sus sunt mărfuri necomunitare și importate înainte de 01.01.2007” pag. 3 par. 2), **când în fapt aceste bunuri nu au fost importate nici înainte, nici după data de 01.01.2007, ci se aflau în regim de admitere temporară deschis înainte de data aderării și încheiat până în ianuarie 2008, în cadrul termenului de 2 ani prevăzut pentru aprobarea tacită, prin restituirea lor integrală (reexport) către firma parteneră din Ungaria.**

În situația de față, termenul de încheiere a celor Z operațiuni suspensive a fost data de 31.12.2006 prevăzut în autorizația de admitere temporară referitor la cererile nr. Z, nr. Z și nr. Z pentru care SC "X" SRL a solicitat prelungirea termenului de valabilitate a autorizației de admitere temporară până la data de 31.12.2007 în baza cererii înregistrată sub nr. Z, înainte cu 30 de zile de împlinirea termenului limită de finalizare, fapt care nu a fost respectat de Biroul vamal S CFR, iar pentru că autoritatea vamală nu a răspuns la cerere până la sfârșitul anului 2006, s-a considerat că aceasta a fost aprobată tacit, lucru acceptat într-un anumit fel și de către organele vamale la încheierea noilor acte administrative de control doar pentru operațiunile temporare privind materialele introduse în țară în regim de perfecționare activă și transformate în produse electrotehnice.

În sensul acesta sunt și prevederile legale comunitare, respectiv dispozițiile art. 84, 85, 86, 87, 116, 118, 138 și 140 din Regulamentul

Consiliului (CEE) nr. 2.913/ 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care prevăd că:

“Art. 84. (1) În articole 85 – 90:

[...]

(2) “Mărfurile de import“ reprezintă mărfuri plasate sub un regim suspensiv și mărfuri care, în regimul de perfecționare activă sub forma sistemului de rambursare, au făcut obiectul formalităților de punere în liberă circulație și formalităților prevăzute la articolul 125.

**(3) “Mărfurile în aceeași stare“ reprezintă mărfuri de import care, în regimul de perfecționare activă sub control vamal, nu au suferit nici o operațiune de transformare.**

Art. 85. Utilizarea oricărui regim vamal cu impact economic este condiționată de eliberarea autorizației de către autoritățile vamale.

Art. 86. Fără a aduce atingere condițiilor speciale suplimentare care reglementează regimul în cauză, autorizația menționată la art. 85 și cea menționată la articolul 100 alineatul (1) se acordă numai:

- persoanelor care oferă toate garanțiile necesare pentru efectuarea adecvată a operațiunilor;

- atunci când autoritățile vamale pot supraveghea și monitoriza regimul fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.

Art. 87. - (1) Condițiile în care este utilizat regimul în cauză sunt menționate în autorizație.

(2) Titularul autorizației este obligat să înștiințeze autoritățile vamale asupra tuturor factorilor care se ivesc după acordarea autorizației care pot influența menținerea sau conținutul acesteia.

[...]

Art. 116. Autorizația este eliberată la cererea persoanei care îndeplinește operațiunile de perfecționare sau care se ocupă de îndeplinirea lor.

[...]

Art. 118. - (1) Autoritățile vamale specifică perioada în care produsele compensatoare trebuie să fi fost exportate sau reexportate sau să li se fi atribuit o altă destinație vamală. Această perioadă trebuie să țină seama de timpul necesar îndeplinirii operațiunilor de perfecționare și de înstrăinare a produselor compensatoare.

(2) Termenul începe să curgă de la data la care mărfurile necomunitare sunt plasate sub regimul de perfecționare activă. **Autoritățile vamale pot acorda o prelungire în urma prezentării unei cereri bine argumentate de către titularul autorizației.**

[...]

**Art. 138. Autorizația de admitere temporară se acordă la cererea persoanei care utilizează mărfurile sau care se ocupă ca ele să fie utilizate.**

[...]

**Art. 140. - (1) Autoritățile vamale stabilesc termenul în care mărfurile de import trebuie să fie reexportate sau să li se dea o altă destinație vamală. Acest termen trebuie să fie suficient de lung pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.**

(2) Fără a aduce atingere perioadelor speciale prevăzute în conformitate cu articolul 141, perioada maximă în care mărfurile pot rămâne în regimul de admitere temporară este de 24 luni. Autoritățile vamale pot stabili totuși, cu acordul persoanei interesate, termene mai scurte.

(3) Cu toate acestea, în împrejurări excepționale, **autoritățile vamale pot, la cererea persoanei interesate și în limite rezonabile, să prelungească perioadele menționate în aliniatele (1) și (2) pentru a permite utilizarea autorizată.**”

În afară de cele precizate deja, în legătură cu consemnările din actul de control contestat privind originea bunurilor ce fac obiectul celor 3 declarații vamale se invocă dispozițiile Deciziei nr. Z în ceea ce privește completarea declarațiilor vamale, și anume că la Rubrica 16-Țara de origine se înscrie în clar denumirea țării de origine atunci când aceasta se cunoaște și poate fi probată, declarațiile vamale fiind vizate în vamă la introducerea bunurilor în țară, dar organele vamale de control concluzionează făcând abstracție de acestea că mărfurile nu au statut comunitar.

Pentru aplicarea în materie a art. 180 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/ 1993, toate mărfurile aflate pe teritoriul Comunității, cu excepția celor stabilite ca necomunitare (provenite din țări în afara Comunității), se consideră a fi bunuri comunitare.

Cu toate acestea, se reține că deși inițial organele vamale au calculat din oficiu drepturi de import atât pentru scule și utilaje cât și pentru materialele introduse în țară în regim de perfecționare activă în perioada septembrie-decembrie 2006, dar ulterior dispunerii refacerii controlului numai pentru materiale au admis că prin restituirea către partenerul maghiar în ianuarie, februarie și martie 2007 a produselor transformate rezultate din acestea, societatea nu datorează drepturi de import, în timp ce, pentru scule și utilaje încă o dată organele vamale au refuzat să analizeze și să țină cont de documentele justificative de la dosar, de conținutul și operațiunile reflectate prin acestea, invocând strict doar cazul unui regim suspensiv neîncheiat și dispoziții legale ce ar fi fost aplicabile numai în situația uneltelor nerestituite.



Astfel că, toată argumentația organelor vamale privind încheierea din oficiu a operațiunilor pentru unelte și dispozitive de montaj se bazează eronat pe faptul că aceste bunuri ar fi necomunitare și era necesară întocmirea formalităților vamale pentru punere în liberă circulație, fără a lua în considerare faptul că în baza contractului de comodat scule și utilaje din .....2006 privind executarea de muncă în sistem lohn, utilajele au fost returnate proprietarului cu factura proforma nr. Z și decontul de justificare privind încheierea celor Z declarații vamale de operațiuni temporare.

Ținând seama și analizând documentele de la dosar (declarații vamale, documente de transport, facturi proforma, documente de proveniență, etc.), rezultă că dispozitivele și uneltele au fost introduse în țară în anul 2006 de la firma H din Ungaria, provenind de la firma-mamă R din Germania, în regim de admitere temporară spre a fi utilizate în activitatea societății (producție în lohn) și reexportate în termenul legal și au fost restituite în totalitate până în ianuarie 2008, prin urmare **bunurile nu au fost puse în liberă circulație în România**, nu se mai află în țară și nici nu au fost expediate spre un alt stat membru decât cel din care au fost aduse.

Prin urmare, organele vamale au procedat în mod nejustificat la încheierea din oficiu a regimurilor suspensive pentru dispozitivele și uneltele în cauză, tratându-le incorect ca operațiuni neîncheiate în termen, respectiv importuri de bunuri necomunitare nedeclarate în vamă și expediate apoi către un alt stat membru, deși toate bunurile au fost restituite de către contestatoare înainte de împlinirea termenului legal firmei H din Ungaria, astfel că în această situație încheierea operațiunilor suspensive de către SC "X" SRL nu constituie importuri de bunuri și nu putea da naștere unei datorii vamale pentru mărfuri de import.

Pe cale de consecință, potrivit considerentelor arătate se impune admiterea contestației formulate de SC "X" SRL și anularea Deciziilor de regularizare a situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emise în baza Procesului verbal de control nr. Z, pentru taxele vamale în sumă de Z lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și comisionul vamal în sumă de Z lei.

În acest sens, la art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

"(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...].

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat."

Totodată, referitor la dobânzile compensatorii în sumă de Z lei și majorările de întârziere în sumă totală de Z lei aferente obligațiilor

vamale stabilite, potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” - secundarul urmează principalul, întrucât debitele de bază care le-au generat au fost anulate și nu mai sunt de plată, contestația urmează să fie admisă și pentru aceste obligații accesorii.

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

### **DECIDE**

Admiterea contestației formulată de SC “X” SRL din Z și anularea Deciziilor de regularizare a situației nr. Z pentru datoria vamală în sumă totală de Z lei.

director executiv

**nu se mai află pe teritoriul României din ianuarie 2008 societatea restituindu-le firmei Hirschmann Car Communication Kft din Ungaria, în termenul de 2 ani reglementat pentru aprobarea tacită la solicitarea prelungirii autorizației de admitere temporară cu cererea nr. 2.139/ 30.11.2006.**